

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סרן בארי (בקי) חזק ז"ל

בן טניה ואברהם

נולד בקיבוץ אפיקים

בתאריך ו' באלול תש"ד 25.8.1944

התגייס בשנת 1963

שרת בחיל רגלים

נפל בעת שירותו

כ"א בתשרי תשל"ד 17.10.1973

נקבר באפיקים

אזור: 3 חלקה: צב שורה: ג קבר: 5

הותיר אחריו אשה ובן אם ואח

בן 29 בנפלו

קורות חיים

בארי (בקי), בן טניה ואברהם, נולד ביום ו' באלול תש"ד (25.8.1944) בקיבוץ אפיקים. שם גדל וסיים את לימודיו בבית-הספר היסודי, ואחר-כך המשיך ללמוד בבית-הספר התיכון חקלאי בית-ירח, שבעמק הירדן. בארי היה פעיל בתנועת בני איחוד הקבוצות והקיבוצים, וכאשר סיים את לימודיו נשלח לשנת פעילות בחטיבת הנוער של התנועה. הוא מונה למרכז מחוז הנגב ויהודה.

בארי גויס לצה"ל במחצית אוגוסט 1963 עם סיימו את שנת השירות המוקדמת, והתנדב לחיל הצנחנים. לאחר הטירונות השתלם בקורס צניחה, בקורס מ"כים חי"ר, בקורס קציני חי"ר - והיה בו חניך מצטיין. כן עבר קורס בסיסי לקציני מודיעין. כשנתבקשו חניכי קורס הקצינים להביע את דעתם מה דמות יש לשוות לקורס, כתב בארי: "בחינוך קצינים צריך להתבסס יותר על האדם, על המשמעת העצמית ועל היכולת העצמית, מבלי לסמוך תמיד על המסגרת ועל הפורמליות שקבע הצבא".

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

עם שיחרורו מצה"ל חזר למשק ולענף התמרים, שהיה קשור אליו. לאחר שעות העבודה התמסר להדרכת בני המשק ושיחק בנבחרת הכדורסל של "הפועל" אפיקים. אחר שנה יצא ללמוד באוניברסיטה העברית בירושלים, בחוגים לכלכלה ולפילוסופיה ועבד לפרנסתו כמדריך נוער בפנימיית בית-הספר על-שם בויאר. את לימודי התואר הראשון סיים בהצטיינות, והמשיך בלימודי התואר השני בחוג לכלכלה, ואף היה בו עוזר-הוראה. נוסף על כך השתתף בקורסים לביקורת השירה. אך העיסוק האקדמי מילא רק חלק מזמנו. את עיקרו הקדיש לעבודתו באגף התקציבים של משרד האוצר, כאחראי לתקציבי משרד החינוך והתרבות. על סגנונו בעבודותיו אמר אחד מחבריו: "כל בעייה ניתח בהיגיון, בסגנון יפה, בהיר וצלול, הסוחף אותך לקרוא ולהמשיך ולקרוא". "את בארי לא ניתן לתאר במילים; מימד אחד אינו מקיף אותו, כשם שאין לתאר כך אש או מפל מים סואן" - אמר עליו מפקד הגדוד, שבו שירת במילואים. חבר אחר ליחידה אמר עליו: "כיצד ניתן לבטא את דמותו? רק בשתיקה. אם 'יתרגמו' את דמותו לספר, יש לפתוח אותו בעשרה דפים חלקים וריקים, ולסיים אותו בעשרה דפים חלקים, כי רק השתיקה תוכל להביע את יפי דמותו". במלחמת ששת הימים היה קצין מודיעין גדודי ולחם בקרב ההבקעה לעיר העתיקה ואף נפצע בו. לאחר המלחמה נתמנה לקצין המבצעים בגדודו, ובתפקיד זה שירת ב"מלחמת ההתשה" ובמלחמת יום-הכיפורים. בעת "מלחמת ההתשה" הועלה לדרגת סרן בלא התחשבות בנהלים המקובלים. בחוות דעתם עליו כתבו מפקדיו: "בארי הוא קצין מצוין ואפילו משובח. הוא קצין יוצא דופן, העושה את מלאכתו ביעילות ובמסירות, חרוץ מאוד, אחראי וממושמע. הוא בעל תפיסה מצוינת ומשמש דוגמה אישית, הן לפקודיו והן למפקדיו". ביום כ"א בתשרי תשל"ד (17.10.1973) בשעות הצהריים, נע עם כוח מגדודו לכבוש את תחנת הרכבת בסרפאוס, שממערב לתעלת סואץ. בארי נמצא בכוח שנותק מן הכוח העיקרי, ובקרב עם המצרים שכיתרוהו, נפגע בחזהו ונהרג במקום. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין באפיקים. השאיר אחריו אישה ובן, אם ואח.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "בקרב נתגלתה תושייתו של בארי, אומץ לבו ומנהיגותו. הוא ביצע את תפקידו בקרב במסירות וללא רבב".

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

בהוצאת "הקיבוץ המאוחד" יצא לאור לזכרו ספר בשם "בבכי אותי תקצור" - לפי שורה מתוך אחד משיריו. בספר חמישה שירים שכתב, מכתבים, דברי חברים על דמותו, דברי הרצאתו "השיפוט הערכי בעבודת הכלכלן", וכן דברי עיון בשיר "אדם באמת אינו צריך" של אמיר גלבע; האוניברסיטה העברית בירושלים הוציאה לאור ספר לזכר בוגריה שנפלו, ובארי בתוכם.

